

[Ole Bernt Henriksen]

Lad os være bange. Der er grund til det. Men lad os være allermest bange for, at frygten skal få os til at gøre ting, der strider mod vore overbevisninger og ydmyger vore folk, for gør vi det, vil vi ikke vinde venner eller få olie, men møde foragt og måske komme til at foragte os selv.

Vi er mange, der aldrig var gladere for den højtærede statsminister, end da han på Fyn fulgte sine og de fleste danskes instinkter og uden omsvøb udtrykte støtte til Israel. Debatten i dag har med behagelige undtagelser været præget af mere klæg gustenhed med undertoner af fejhed.

Annelise Gotfredsen (KF):

Jeg er ganske vist medlem af det energipolitiske udvalg, men heri er det ikke lykkedes at få nogen fyldestgørende opklaring om de spørgsmål, som har været på tale om oliekontrakten med Saudi-Arabien, og jeg er ganske enig med hr. Ninn-Hansen, som har udtalt sig om, at dette er et spørgsmål af udenrigspolitisk karakter. Jeg vil derfor gerne spørge udenrigsministeren, idet jeg tillader mig at citere fra Berlingske Tidende i dag, om der er givet garanti for:

»At køber eller købers regering eller noget departement eller mellemlid under denne, hverken under indgåelsen af aftalerne i denne kontrakt eller under udførelsen af denne kontrakt, vil handle på en sådan måde, at det bringer kongeriget Saudi-Arabien eller noget af dets departementer eller mellemlid i miskredit i den internationale olieverden eller på anden måde overhovedet.«

Jeg vil spørge ministeren, om dette er rigtigt. Jeg vil endvidere spørge, hvad dette i så fald indebærer. Hvad indebærer ordene: departement eller mellemlid? Skal det f. eks. gælde Danmarks Radio? Danmarks Radio undlod for nylig at bringe en film, angiveligt af kunstneriske årsager, men havde man valgt at gøre dette, ville dette så være faldet ind under denne miskreditbestemmelse? Jeg vil spørge ministeren, om dette er tilfældet, og hvad de økonomiske konsekvenser i dette tilfælde ville være. Ifølge Berlingske Tidende i dag vil garantibestemmelsen tilsyneladende kunne træde i kraft, såfremt disse miskreditbetingelser gøres gældende. Jeg vil bede ministeren om at redegøre for dette.

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Flere af ordførerne har meget stærkt understreget den internationalt alvorlige situation, vi står i. Jeg mener ikke, at man har overdrevet beskrivelsen af de problemer, vi står over for, og jeg synes på den baggrund, der er al mulig anledning til her i starten af mit svar at udtrykke en tak, fordi dansk udenrigspolitik netop i disse alvorlige tider stadig væk kan notere sig et bredt flertal i dette ting. Derfor har jeg ikke så forfærdelig mange bemærkninger at gøre til de ordførere, der repræsenterer partier, som står bag den danske udenrigspolitiske linje.

Jeg har en enkelt til hr. Christophersen, som fandt, at regeringen ligesom søger at underbetone Alvoren i situationen. Der var også en bemærkning om, at regeringen viger tilbage for at bekende sin tillid til vore alliancer og allierede. Hvis ikke man har fået indtryk af, at regeringen finder situationen alvorlig, så har jeg altså ikke udtrykt mig på en sådan måde, at det er i overensstemmelse med regeringens opfattelse. Vi finder, at situationen er alvorlig, og jeg indledte faktisk med at sige, at den er vidt forskellig fra den, vi stod i for et halvt år siden. Når det er sagt, mener jeg, det må være en logisk følge, at vi går meget i dybden i vor analyse af situationen, og at det netop derfor er vigtigt, hvilke skridt der bliver taget. Her kan jeg ikke være uenig i den bemærkning, hr. Christophersen kom med, og som andre også er kommet med, at det for det første er vigtigt, at den danske regering viser en tilstrækkelig fasthed over for begivenheder i verden, som vi finder uacceptable. For det andet er det også regeringens opfattelse, at det er nødvendigt, at der i den vestlige verden – og jeg vil her understrege USA – er tale om en tilstrækkelig solidaritet. For det tredje vil jeg sige, at et samarbejde mellem allierede indebærer, at man ikke altid kan være 100 pct. enig i de skridt, som bør tages.

Jeg har givet udtryk for, sidste gang vi i Folketinget drøftede den sikkerhedspolitiske situation, at de skridt, vi tager, skal være i overensstemmelse med situationens alvor. Men vi skal også passe på, at vi ikke overreagerer, og også passe på, at de beslutninger, der tages, er tilstrækkelig faste og ikke kan misforstås, først og fremmest af Sovjetunionen. Jeg tror, hvad jeg også var inde på i